

งานวิจัยเรื่อง

(ภาษาไทย) การเปรียบเทียบการรอดชีวิต ณ ห้องฉุกเฉินในกรณีผู้ป่วยภาวะหัวใจหยุดเต้น
ภายนอกโรงพยาบาล

ระหว่างการช่วยหายใจโดยการใส่ท่อช่วยหายใจ (Endotracheal tube)

การใส่หน้ากากครอบกล่องเสียง (Laryngeal Mask Airway : LMA)

และการช่วยหายใจโดยใช้หน้ากาก (Bag-valve-mask)

(ภาษาอังกฤษ) Comparison of survival at ED of out-hospital cardiac arrest patients
among using endotracheal tube, Laryngeal mask airway and Bag-valve-mask

รายชื่อ

1.กตัญญู ศรีเสน

2.กรวชิร ไม้จันทร์

ความเป็นมา

ภาวะหัวใจหยุดเต้น (cardiac arrest) คือภาวะที่หัวใจสูญเสียการทำงาน บ่อยครั้งที่
ส่งผลต่อชีวิต ถ้าไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมอย่างทันที่ ภาวะหัวใจหยุดเต้นนอก
โรงพยาบาล เป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตและปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขใน
หลายประเทศ

การจัดการระบบทางเดินหายใจ เป็นหนึ่งในสิ่งที่สำคัญที่สุดในการกู้ชีพช่วยเหลือผู้ป่วยที่มี
ภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาล เนื่องจากการช่วยหายใจเป็นการช่วยนำออกซิเจนไป
เลี้ยงอวัยวะส่วนต่างๆของร่างกายเพื่อคงให้หัวใจและอวัยวะต่างๆกลับมาทำงานได้อย่างปกติ
หลังการกลับมา มีสัญญาณชีพ ในระบบการแพทย์ฉุกเฉิน การเลือกใช้อุปกรณ์ช่วยหายใจใดๆ
จะต้องคำนึงถึงความสมดุลและเหมาะสมของอุปกรณ์ บุคลากร และความสามารถของบุคลากร
ในทีมปฏิบัติงานและจากการทำการศึกษางานวิจัยต่างๆ ยังไม่พบข้อสรุปที่แน่ชัดว่าอุปกรณ์ใดที่
มีความเหมาะสมที่สุดที่จะใช้ในการช่วยหายใจในผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาล

Research question

อุปกรณ์ช่วยหายใจ endotracheal tube, Laryngeal Mask Airway และ Bag-valve-mask
สามารถใช้แทนกันโดยที่ประสิทธิภาพไม่ต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบอัตราการรอดชีวิตจากการใช้อุปกรณ์ช่วยหายใจทั้ง 3 ชนิด ได้แก่ endotracheal tube, Laryngeal Mask Airway และ Bag-valve-mask ในผู้ป่วยที่ภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาล ณ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล

รูปแบบการศึกษา

Retrospective Cross-sectional study

สถานที่ศึกษา

ประเทศไทย

วิธีการศึกษา

ศึกษาจากข้อมูลผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจหยุดเต้นนอกโรงพยาบาลที่ได้รับการกู้ชีพขั้นสูงที่มีการช่วยหายใจโดย การสอดท่อช่วยหายใจ (Endotracheal tube intubation) การใส่ท่อช่วยหายใจชนิด Laryngeal mask airway และการช่วยหายใจด้วย Bag-Valve-Mask ที่รอดชีวิตจากที่เกิดเหตุจนถึงห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล

โดยนำข้อมูลเหล่านี้จากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ (ITEMS) นำมาวิเคราะห์อัตราการรอดชีวิตกับชุดตัวแปรบวกรวมอื่น สร้างชุดคะแนนแต่ละตัวแปร คำนวณอัตราคุณภาพของแต่ละวิธีแล้วจึงนำมาเปรียบเทียบโดยใช้โปรแกรม STATA 12.0 เพื่อเปรียบเทียบอัตราการรอดชีวิต ณ ห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลว่า การช่วยหายใจว่าวิธีใดเหมาะสมที่สุดกับการใช้ในการกู้ชีพขั้นสูง ณ ที่เกิดเหตุนอกโรงพยาบาล

Sample size

เก็บข้อมูลจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน (ITEMS) ย้อนหลังเป็นเวลา 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 ถึง 31 ธันวาคม 2561 โดยจากการทำการศึกษางานวิจัย และคำนวณโดยใช้ STATA จะได้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 2000 คน

